

Vế đối

Thuở còn đi học, trong lớp tôi có anh bạn thích văn chương thi phú. Anh lại có tật thích nói lái. Thích chọc ghẹo bạn bè. Anh đặt tên hiệu cho các bạn trong lớp, đủ trò đủ kiểu. Thường là tên bậy, đọc lên nghe văn hoa, nhưng nói lái thành ra tục tĩu vô cùng. Như Lý điêm, Tôn lò, Đức cống..., những tên này đi suốt cuộc đời, bạn bè mấy chục năm sau gặp lại, vẫn gọi nhau bằng những tên quái đản như thế.

Một hôm, anh bạn ra vẽ đối, dùng tên 4 anh bạn trong lớp. Thách thức mọi người đối lại. Không ai làm được. Cho đến bây giờ, đã mấy chục năm, vẫn không có câu nào đối chỉnh. Vế đối như sau:

**Tuyển dễ, Tân điên, dễ
điên lờng lộn ngày nắng cực
Phan bậy, Phương bò,
bậy bò lạc lối tối lộn rừng.**

Anh bạn Tuyển, người nhỏ thó, thích gáy, khoe khoang lại hay gây sự, hơi một tí là dờ càng đòi chọi nên gọi Tuyển dễ

Bạn Tân có máu điên điên, mở miệng nói triết lý gàn dở nên biệt hiệu Tân điên

Chàng Phan có máu dê, tuyên bố sau này lấy bảy vợ nên gọi Phan bậy.

Bạn Phương có tài bắt bò lạc thần sầu quý khốc, nên gọi Phương bò.

Vế đối này có lẽ không thể nào có vế khác đối lại cho chỉnh được. Cũng như câu của bà Đoàn Thị Điểm ngày xưa lúc đang tắm, bị

Trạng Quỳnh đứng ngoài chọc ghẹo. Bà ra câu đối cho Trạng Quỳnh, hứa hẹn đối được sẽ cho vào tắm chung. Trạng Quỳnh đối không xong, học máu ra về. Đến bây giờ vẫn không ai đối được. Câu đối như sau:

"Da trắng vỗ bì bạch"

Bì là da, bạch là trắng, vẽ ra dùng hai chữ Việt và Hán Việt, cùng nghĩa đen tương tự như nhau. Nhưng bì bạch ở đây là tiếng kêu, do khi tắm vỗ vào da gây ra. Không thể nào tìm ra câu có tính chất tương tự mà đối lại được! Không phải riêng Trạng Quỳnh chịu thua, mà ai ai cũng phải chịu thua nốt!